

missionen havde sat Straf for nedværdigende Behandling, men det turde jeg dog ikke gaa med til, thi det vilde jo ramme alle Ægte-skaber, og derfor har jeg udtrykt det saaledes: „fortsat nedværdigende Behandling“. Ifølge § 222 er der Straf for den, der skaffer sig Samleje ved groft Misbrug af en Kvindes tjenstlige eller økonomiske Afhængighed af vedkommende; i § 224 Straf for Samleje med Børn under 15 Aar, idet den absolutte Beskyttelse for Barnets Kønssædelighed er udvidet fra Barnets 12te til dets 15de Aar. Endvidere er der § 225, hvorefter Straffen for Forførelse ganske vist kun kommer til Anvendelse ved groft Misbrug af en paa Alder og Erfaring beroende Overlegenhed, men til Gengæld beskytter de unge Personer til deres 18de Aar, medens det nu kun gælder, til de er 16 Aar. § 237 bestemmer Straf for Reklamering eller Udstillelse eller Udbyden til Salg paa forargelig Maade af Genstande tjenlige til at afbryde Svangerskab — altsaa de Modersprøjer, som jeg før omtalte. § 239 indeholder Bestemmelser om Barnemord, der efter denne Lov kommer til at omfatte saavel Børn, der er født i som udenfor Ægteskab; og den mildere Straf her er betinget af Formodning om Tilstedeværelsen af strafformildende Omstændigheder, Nød, Frygt for Vanære, Skam o. s. v. § 253 tilsigter at skabe et særligt Værn for en besvangret Kvinde ved Straf for Unladelse af at hjælpe hende ved hendes forestaaende Nedkomst. § 263 handler om Straf for Fredskrænkelser, naar disse bestaar i, at en Person trænger ind paa, generer en anden trods Politiets Advarsel — en ikke helt upraktisk Bestemmelse. § 281 handler om Straf for Aager; tidligere, i den gældende Lov, anvendtes dette Aagerbegreb kun ved Udlaan i fast Ejendom samt for Pantelaanernes Vedkommende; Lovforslaget har her skærpet Udkastets Straffebestemmelser ved i det hele i § 284 at side-stille Aager med andre Berigelsesforbrydelser som Tyveri og Bedrageri. Endvidere er der i § 297 Bestemmelser om Straf for Udspredelse af urigtige Meddelelser, hvorved Bedømmelsen af Pengeinstitutteres Soliditet kan paavirkes, og i § 303 Straf for Unladelse af at efterkomme en Forpligtelse til at erklære sig fallit. Paa alle disse Punkter er der altsaa i dette Forslag en Udvidelse af det strafbares Omraade i Forhold til den gældende Straffelov.

Men omvendt indeholder dette Forslag naturligvis ogsaa adskillige Begrænsninger i Forhold til den gældende Straffelov, ikke blot ved Straffophævelse paa en lang Række Punkter, men ogsaa ved at tidligere

„Forbrydelser“ ligefrem forsvinder. Jeg har allerede nævnt Formildelser med Hensyn til Straffen for Løsgænger, Betleri, Tyveri, Rapseri o. s. v., og ligeledes med Hensyn til Statsforbrydelser. Men som Forbrydelser, der ikke vil eksistere, hvis dette Lovforslag bliver vedtaget, skal jeg nævne Ægteskabsbrud — selvfølgelig: Forholdet vil sikkert eksistere, men det bliver ikke strafbart efter Straffeloven som nu — en Bestemmelse, der i øvrigt ikke bruges meget. Endvidere ophæves Straf for Omgængelse mod Naturen, hvor der ikke er Tale om Vold og Misbrug af unge eller om Erhverv, §§ 227 og 232. § 240 indrømmer Adgang til Bortfald af Straf ved Drab efter Begæring og § 241, handlende om Bortfald af Straf for Hjælp til Selvmord i visse Tilfælde, dog naturligvis aldrig, hvor egennyttig Bevæggrund har liget bagved, hører ogsaa derhen. Endelig er der i § 243 mildere Regler med Hensyn til Straf for Fosterdrab. Med Hensyn til det egentlige Spørgsmaal om Behandlingen af Fosterfordrivelse, som synes at interessere saa stærkt for Tiden, er Forholdet følgende: Efter Forslagets § 243 er Strafbarheden for Fosterfordrivelse for Moderens Vedkommende begrænset paa følgende Punkter set i Forhold til den nuværende Straffelovs § 193: For det første kan Paatale ikke finde Sted, naar der er forløbet et Aar, efter at Forbrydelsen er begaaet; for det andet straffes Forsøg med utjenlige Midler ikke; for det tredie er Straffen betydelig nedsat og kan under visse formildende Omstændigheder bortfalde; derimod har man ikke fulgt Kommissionens Forslag om, at Straffrihed for Fosterfordrivelse skulde være betinget af, at vedkommende Kvinde, da Handlingen foretoges, ikke havde mærket sikre Tegn paa at være besvangret, altsaa Fosterbevægelser, det vil sige, at Fosterfordrivelse skulde være tilladt lige indtil dette Tidspunkt. Det kan jeg slet ikke gaa med til. I Forbindelse hermed kan jeg nævne, at Fødsel i Dølgemaal ikke som saadant er strafbar, og at Forsøg paa Barnemord umiddelbart efter Fødselen under visse særlige Omstændigheder kan blive straffrit, naar Barnet ingen Skade har taget, § 239. Endnu kan jeg nævne, at Blasfemi ikke straffes efter dette Forslag, ligesom selvfølgelig Forbedringshus bortfalder. Bortfald af Forbedringshus, den stærke Indskrænkning af Tugthus, sammenlignet med Straffeloven, alt dette betyder en stor Strafformildelse over hele Linien.

Hvis man nu senere vil gennemgaa